

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 26Cb/113/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119366716
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Zsiga
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2020:6119366716.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I sudcom JUDr. Róbertom Zsigom v spore žalobcu: H Point, s.r.o., Magnezitárska 11, 040 13 Košice, IČO: 43 838 286, zast. spoločnosťou AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s.r.o., Kmeťova 26, 040 01 Košice, proti žalovanému: Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., Dostojevského rad 4, 815 74 Bratislava, IČO: 00 151 700 v konaní o zaplatenie 617,16 EUR s prísl. takto

rozhodol:

Žalovaného z a v ä z u j e zaplatiť žalobcovi 617,16 EUR, úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 617,16 EUR od 04.09.2019 do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobcovi p r i z n á v a náhradu trov konania v rozsahu 100% voči žalovanému s tým, že o ich výške bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou (návrhom na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní) doručenou súdu dňa 06.09.2019 žalobca žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie 617,16 EUR, úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 617,16 EUR od 04.09.2019 do zaplatenia titulom neuhradenia poistného plnenia (náhrady škody). Ďalej žiadal, aby mu súd priznal náhradu trov konania.

2. Žalobca uviedol, že dňa 29.05.2019 došlo k škodovej udalosti, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle Škoda Rapid, EČV: Z., rok výroby: 2015, ktoré v čase škodovej udalosti patrilo: U. A., M.: Z. XXX/XX, Z.Š. U. A. (ďalej aj ako „poškodený“). Predmetnú škodovú udalosť spôsobil vodič iného motorového vozidla, F. A., EČV: M., ktorý mal v čase škodovej udalosti uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla u žalovaného. Predmetná škodová udalosť bola žalovanému riadne ohlásená a ten ju zaregistroval pod číslom poistnej udalosti č. 1980115045. Vzhľadom na poškodenie motorového vozidla škoda Rapid, EČV: Z., v dôsledku poistnej udalosti č. 1980115045, si poškodený dal svoje motorové vozidlo opraviť v servise H Point, s.r.o., so sídlom: Magnezitárska 11, 040 13 Košice, IČO: 43 838 286, štatutárny orgán: X. X., konateľ, zapísaný v Obchodnom registri Okresného súdu Košice I, oddiel: Sro, vložka č. 20786/V, t.j. u žalobcu. Náklady na opravu tohto poškodeného motorového vozidla boli vo výške 6 816,07 EUR s DPH. Táto suma bola následne uplatnená u žalovaného faktúrou č. 2019115. Žalobcovi bolo Oznámením o poukázaní náhrady škody zo dňa 19.08.2019 oznámené, že bolo ukončené šetrenie poistnej udalosti č. 1980115045 a bol mu predložený výpočet výšky plnenia. Podľa výpočtu výšky plnenia faktúra za opravu bola vystavená na sumu 6 816,07 EUR. Neboli priznané položky (navýšenie práce a lakovania) v hodnote 617,16 EUR. Poistné plnenie predstavovalo 6 198,91 EUR. Celková nepriznaná suma je 617,16 EUR a bola vlastníkom motorového vozidla Škoda Rapid, EČV: Z., ktorým je poškodený U. A., postúpená na žalobcu, a to Zmluvou o postúpení časti pohľadávky zo dňa 26.08.2019.

2A. Skutočnosti, ktoré žalovaný v oznámení o vybavení poistnej udalosti uviedol, nemajú zákonný ani zmluvný podklad, ich cieľom je iba účelovo sa vyhnúť vyplateniu celého poistného plnenia, na

ktoré má žalobca nárok. V zmysle § 15 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov: „Náhradu škody uhradza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.“ Poškodený z dopravnej nehody, ktorú nezavinil, t.j. žalobca, má priamy zákonný nárok voči poisťovni na poistné plnenie z titulu povinného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú motorovým vozidlom. V zmysle vyššie uvedeného ustanovenia teda právo na poistné plnenie vzniká už samotným vznikom škody a nie až opravou poškodeného motorového vozidla. Výška nároku na poskytnutie poistného plnenia sa odvíja od výšky vzniknutej škody. Žalobca iba žiada zaplatiť sumu za skutočne vykonanú opravu poškodeného motorového vozidla. V zmysle § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka: „Uhradza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).“ Skutočnou škodou v zmysle ustanovenia § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka je majetková ujma reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré je nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do pôvodného stavu, poprípade aby boli v peniazoch vyvážené dôsledky toho, že navrátenie do pôvodného stavu nebolo možné alebo účelné zabezpečiť hneď. Zmyslom a účelom § 442 ods.1 Občianskeho zákonníka je zaistiť, aby bola poškodenému v plnej miere vykompenzovaná majetková ujma. Rešpektovanie tohto zmyslu a účelu je nevyhnutné pre správny výklad a aplikáciu tejto právnej normy, a teda pre dosiahnutie spravodlivého výsledku. „Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predošlého stavu.“ (uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4 M Cdo 23/2008, zo dňa 21. decembra 2009. Pri určení rozsahu náhrady škody v zmysle ustanovenia § 442 Občianskeho zákonníka nie je daný žiadny zákonný podklad pre zvýhodnenie buď poškodeného alebo škodcu. Rozsah náhrady škody je vždy závislý na objektívnych skutočnostiach. Žalovaný je povinný uhradiť skutočnú škodu, ktorá vznikla poškodením motorového vozidla. Skutočná škoda má byť priznaná vo výške nákladov za reálne vykonané opravy, ktoré boli nevyhnutné v dôsledku škodovej udalosti.

2B. Pri poistnej udalosti č. 1980115045 boli priznané alternatívne náhradné diely, zároveň žalovaný krátil poistné plnenie z dôvodu neprimerane účtovaného lakovacieho materiálu (výška lakovacej konštanty 110%) pre neautorizovaný servis a neprimeranej ceny za prácu. Náklady na prácu sa vypočítajú len s priznaním hodinovej sadzby účtovanej autoservisom bez DPH, ktorá neprevyšuje sumu obvyklú v danom regióne opravcu pre konkrétnu značku a typ vozidla. V prípade, že bude hodinová sadzba účtovaná opravcom vyššia, potom poisťovňa hradí maximálnu hodinovú sadzbu obvyklú v danom regióne pre konkrétnu značku a typ vozidla. Vozidlo Škoda Rapid patrí podľa kategorizácie motorových vozidiel do kategórie C - nižšia stredná trieda podľa verejne dostupných zdrojov na internete. Do triedy C - nižšia stredná trieda patrí aj vozidlo značky AUDI A3. Pre porovnanie uviedol cenníky mechanických a lakovacích prác vybraných servisov v danom regióne, podľa ktorých v servise Moris Slovakia s.r.o., Alejová 4, Košice je cena prác v mechanickej dielni 39 EUR bez DPH, v karosárskej a lakovacej dielni 49 EUR bez DPH a v servise KAR-LAK JP spol. s.r.o., Podnikateľská 6, Košice - Barca je cena prác v mechanickej dielni 35 EUR bez DPH. Žalobca si účtoval pri motorovom vozidle Škoda Rapid normohodinu 34,40 EUR bez DPH, čo je v porovnaní s ostatnými servismi v danom regióne porovnateľná, resp. výhodnejšia a nižšia cena, preto považuje za nedôvodné, že cena práce nebola uznaná v plnej výške. Výška žalobcom účtovanej normohodiny je preukázateľne výhodnejšia, resp. porovnateľná s účtovanými normohodinami iných autoservisov v danom regióne, čo potvrdzujú predložené cenníky.

2C. Žalovaný je povinný v zmysle §11 ods. 6 písm. b) Zákona o PZP poskytnúť riadne odôvodnenie k tým uplatneným nárokom, pri ktorých znížil náhradu škody. Žalovaný nepredložil dôkazy preukazujúce akú cenu normohodiny považuje za primeranú. Na základe uvedeného preto považuje oznámenie o poukázaní náhrady škody zo dňa 19.08.2019 za nedôvodné a nepreskúmateľné. V danom prípade sa teda jedná o svojvôľu žalovaného pri stanovení nákladov na opravu, čo je neakceptovateľné. Žalovaný porušil svoju základnú povinnosť, a to vykonať riadne šetrenie poistnej udalosti a povinnosť svoje závery riadne odôvodniť. Žalovaný zároveň neuznal žalobcom uplatnené náklady na lakovanie v plnej výške. Na poškodenom motorovom vozidle sa nachádzal pôvodne dvojvrstvový lak. Pracovný postup lakovania zahŕňal dve vrstvy laku, pričom uznané náklady žalovaným nie je možné považovať za primerané, z dôvodu nedostatočného pokrytia nákladov vynaložených na lakovanie. Výška lakovacej konštanty podľa kalkulácií predstavuje 110%, čo je absolútne dôvodné vzhľadom na použitý lak a postup, z čoho vyplýva, že zo strany žalovaného došlo ku kráteniu koeficientu lakovacej konštanty o 10% nedôvodne. V tejto súvislosti poukázal na ustanovenie § 442 ods. 1) Občianskeho zákonníka, podľa ktorého: „Uhradza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).“ Skutočnou škodou v zmysle ustanovenia § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka je majetková ujma reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné

vyvaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do pôvodného stavu, poprípade aby boli v peniazoch vyvážené dôsledky toho, že navrátenie do pôvodného stavu nebolo možné alebo účelné zabezpečiť hneď.

2D.Na základe uvedeného, žalobca si týmto návrhom uplatňuje nárok na náhradu škody zo škodovej udalosti č.1980115045, ktoré bolo neoprávnené krátené, a to v celkovej výške 617,16 EUR s príslušenstvom. Zároveň navrhol, aby súd uložil žalovanému povinnosť predložiť pri svojom prvom úkone celý likvidačný spis, z ktorého je zrejme, ako vykonával šetrenie poistnej udalosti č. 1980115045.

2E.Žalobca v zmysle § 14 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov navrhol, v prípade podania odporu proti platobnému rozkazu, pokračovanie v konaní na Okresnom súde Košice III (tu zrejme došlo k chybe v písaní, nakoľko taký súd neexistuje), ktorého príslušnosť je založená v zmysle § 19 písm. b) CSP: „Popri všeobecnom súde žalovaného je na konanie miestne príslušný aj súd v obvode ktorého, nastala skutočnosť, ktorá zakladá právo na náhradu škody.“ Zo správy o nehode zo dňa 29.05.2019 je zrejme, že dopravná nehoda sa stala v Košiciach na ulici Triedy armádneho generála Ludvíka Svobodu, 040 22 Košice - Dargovských hrdinov, pričom táto oblasť spadá do rozhodovacej právomoci pre Okresný súd Košice I, Štúrova 29, 041 51 Košice.

2F.V zmysle § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka: „Dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.“ V zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka: „Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.“ Podľa § 797 ods. 3 prvá veta Občianskeho zákonníka: „Plnenie je splatné do pätnástich dní, len čo poistiteľ skončil vyšetrenie potrebné na zistenie rozsahu povinnosti poistiteľa plniť.“ Žalovaný listom zo dňa 19.08.2019 oznámil, že ukončil šetrenie poistnej udalosti č. 1980115045. K uvedenému dňu tak už musel mať dostatok podkladov, na základe ktorých vykonal šetrenie a likvidáciu predmetnej škodovej udalosti. Keďže žalovaný nezaplatil riadne a včas, dostal sa do omeškania a žalobca si uplatňuje aj zákonný úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 617,16 EUR od 04.09.2019 do zaplatenia.

3.Okresný súd Banská Bystrica vydal v zmysle návrhu žalobcu dňa 27.09.2019 platobný rozkaz sp. zn. 33Up/1149/2019.

4.Proti platobnému rozkazu podal v zákonom stanovenej lehote žalovaný odpor s odôvodnením, že nárok žalobcu považuje za nedôvodný. Poukázal na ust. § 131, § 132, § 149 a § 150 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP). Nie je spornou skutočnosť, že poškodený U. A. si uplatnil u žalovaného nároky na náhradu škody za poškodené motorové vozidlo továrenskej značky Škoda Rapid, EČV Z. XXXMC, ku ktorému malo dôjsť prevádzkou motorového vozidla továrenskej značky BMW 320i, EČV M. XXXBS pri dopravnej nehode dňa 29.05.2019. Nie je spornou ani tá skutočnosť, že motorové vozidlo továrenskej značky BMW 320i, EČV M. XXXBS bolo povinne zmluvne poistené u žalovaného. Nie je spornou ani tá skutočnosť, že poškodené motorové vozidlo Škoda Rapid, EČV KE XXXMC bolo ohliadnuté za účelom zistenia charakteru a rozsahu poškodenia. Spornou je však otázka aktívnej legitímácie žalobcu pre konanie ako aj zodpovednosť poistenca žalovaného čo do rozsahu a výšky škody na poškodenom motorovom vozidle. Pokiaľ sa nárok odvodzuje od skutočnosti, že žalovaný je v zmysle zákona č. 381/2001 Z. z. poisťovateľom povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a z uzatvorenej poistnej zmluvy za vinníka dopravnej nehody/svojho poistníka nahrádza skutočnú škodu, tak Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s. ako poisťovateľ tak koná výlučne za svojho poisteného, ktorý z titulu existencie poistno-právneho vzťahu vzniknutého uzatvorenou zmluvou o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla podľa zákona č. 381/2001 Z. z. má právo, aby poisťovňa ako poistiteľ v prípade poistnej udalosti, t.j. vzniku jeho povinnosti nahradiť škodu, za ktorú poistený zodpovedá za neho túto uhradila (§ 822 Občianskeho zákonníka a § 4 cit. zák.) Náhradu platí poisťovňa/poistiteľ poškodenému, poškodený právo na plnenie proti poisťovateľovi nemá (§ 823 OZ) a aj napriek tomu, že poškodený si môže uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovni (§ 15 cit. zák.) z uvedených ustanovení vyplýva, že záväzok poisťovne nahradiť poškodenému škodu za poisteného je záväzkom voči poistenému, nie voči poškodenému. Vzťah poškodeného a poisťovne nie je vzťahom zodpovednosti za škodu, pretože zodpovednostný vzťah vzniká len medzi poškodeným a tým, kto mu spôsobil škodu (poisťovňa ním nie je). Poisťovňa nie je zodpovedná za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, je povinná plniť za (zodpovedného) poisteného, ktorý u nej uplatnil právo vyplývajúce mu z poistného vzťahu (aby poisťovňa v prípade poistnej udalosti

plnila poškodenému). Len v prípade, že osobitné predpisy ustanovujú inak, vznikne poškodenému právo, aby mu poisťovňa plnila; ani vtedy sa však poškodený nestáva účastníkom právneho vzťahu z poistenia a nemá ani priamy nárok na náhradu škody voči poisťovni - medzi poškodeným a poisťovňou tu vzniká osobitný právny vzťah, v rámci ktorého má poškodený voči poisťovni špecifický právny nárok na osobitné plnenie. Oba vzťahy treba odlišovať, a to aj z hľadiska subjektov, ktoré sú z hľadiska hmotno-právneho v danom právnom vzťahu nositeľmi práv a povinností. Z uvedeného je takto zrejmé, že ak poisťovateľ voči poškodenému nemá ani nemal žiadne povinnosti, len poistený má právo, aby poisťovňa za neho nahradila škodu poškodenému z titulu existujúceho poistno-právneho vzťahu, je vylúčená existencia pohľadávky postupcu voči Allianz - Slovenskej poisťovni, a.s. a vylúčené je aj postúpenie takejto domnejšej pohľadávky, ktorá by založila aktívnu legitimáciu žalobcu pre konanie. Žalovaný predmetnú argumentáciu opiera o právny názor prezentovaný v rozhodnutiach Krajského súdu Košice sp. zn. 6Co/119/2012 a sp. zn. 2Cob/203/2016. Vychádzajúc z uvedeného je takto zrejmá neexistencia pohľadávky postupcu voči Allianz - Slovenskej poisťovni, a.s. čoho priamym dôsledkom je absencia aktívnej legitimácie žalobcu pre konanie a preto je na mieste žalobu zamietnuť. K spôsobu a rozsahu skutočnej výšky škody vzniknutej na motorovom vozidle pána U. A. žalovaný uviedol, že dňa 25.06.2019 bola žalovaným vykonaná obhliadka poškodeného motorového vozidla EČV Z. a následne potom, čo mu boli doručené doklady a to faktúra č. 2019115 za opravu poškodeného motorového vozidla vystavenú spoločnosťou H Point s.r.o. zo dňa 28.06.2019 vrátane kalkulácie, záznam Okresného riaditeľstva PZ ORPZ-KE-ODI-10-719 zo dňa 29.05.2019 a žiadosť pána A. o bezhotovostnú platbu na účet opravcu, zistila, že v uvedenom prípade vznikol rozdiel medzi ňou kalkulovanou/priznanou normohodinou 24,16 EUR bez DPH (29 EUR s DPH) a opravcom účtovanou normohodinou 34,40 EUR bez DPH (41,28 EUR s DPH). Vzhľadom na takýto postoj opravcu, bol žalovaný nútený posúdiť primeranosť nákladov na opravu na základe dostupných údajov, nachádzajúcich sa v spisovom materiáli a realizoval prepočet, tak ako to vyššie uviedol so stanovením výšky skutočnej škody v zmysle ust. § 442 a nasl. Občianskeho zákonníka v sume 6 198,91 EUR s tým, že predmetná suma bola aj uhradená a realizované bolo aj oznámenie o poukázaní náhrady škody. K preukázaniu primeranej výšky nákladov na opravu žalovaný ako dôkaz predložil hodinové sadzby opravcov, u ktorých je výška normohodiny totožná so žalovaným priznanou sumou (Auto Palazzo spol. s.r.o., Auto - Mokráň s.r.o., Vector s.r.o. Dextter s.r.o. AO Ministerstva vnútra SR, a.s. Košice). Žalobca nepreukázal tak dôvodnosť žalobou uplatňovaného nároku, ale ani dôvodnosť nároku na prísľušenstvo pohľadávky t.j. 5%-ného úroku z omeškania ako ani nároku na náhradu trov konania. Čas plnenia náhrady škody nie je ustanovený Občianskym zákonníkom a nie je určený ani dohodou a jej splatnosť sa zásadne určuje podľa § 563 Občianskeho zákonníka. V danom prípade povaha súdnej veci vylučuje použitie tohto ustanovenia, nakoľko čas plnenia je stanovený špeciálnym právnym predpisom a to zákonom č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len zákon o PZP), keďže v danom prípade je predmetom konania nárok, ktorý sa viaže na dopravnú nehodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ktoré bolo povinne zmluvne poistené pre prípad zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla u žalovaného. Podľa § 11 ods. 6 zákona o PZP, poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný, b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené. Podľa § 11 ods. 7 zákona o PZP, poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia. Podľa § 11 ods. 8 cit. zákona, ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu, avšak túto povinnosť si žalovaná splnila. V zmysle § 11 ods. 8 citovaného zákona povinnosť plniť tak vzniká až doručením právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody a do omeškania by sa žalovaný mohol dostať až v prípade nesplnenia si povinnosti uloženej mu právoplatným rozhodnutím súdu zaplatiť žalobcovi výšku priznanej náhrady škody. Tejto argumentácii žalovanej dáva za pravdu aj rozhodovacia prax najvyššieho súdu - rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/145/2017 zo dňa 22.11.2018,

rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo212/2017 zo dňa 26.02.2019 a tiež právny názor uvedený v rozhodnutí Krajského súdu Bratislava 8Co/151/2016 zo dňa 14.06.2016. Tak ako to žalovaný uviedol a dôkazmi preukázal nárok na náhradu škody v zmysle príslušných ustanovení zákona č. 381/2001 Z. z. a Občianskeho zákonníka usporiadal v nesporne patriacej výške náhrady škody a keďže žalobca žiadnym dôkazom nepreukázal dôvodnosť svojho nároku, žalovaný žiada žalobu zamietnuť a priznať proti žalobcovi právo na náhradu trov konania, vzniknutých v súvislosti s bránením práva. Žalovaný reagujúc na žalobcov návrh na pokračovanie v konaní po prípadnom podaní odporu mal zato, že tomuto nie je možné vyhovieť, nakoľko v zmysle § 19 písm. b) CSP nemôže byť daná pre konanie príslušnosť neexistujúceho súdu t.j. Okresného súdu Košice III a zároveň rozporuje návrh žalobcu na pokračovanie v konaní na Okresnom súde Košice II pokiaľ miesto dopravnej nehody zakladá rozhodovaciu právomoc Okresného súdu Košice I.

5. Žalobca vo vyjadrení k odporu uviedol, že žalovaný v podanom odpore uvádza argumentáciu, v zmysle ktorej s poškodeným U. A. nie je v žiadnom poisťovnom - právnom vzťahu a že voči takému subjektu tak nemá žiadne záväzky ani a z toho dôvodu ani nemôže byť jeho dlžníkom. Uvedená argumentácia sa prieči samotnej podstate a zmyslu poistenia. Poukázal na § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len „zákon o PZP“), podľa ktorého: „Náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.“ Aj samotná dôvodová správa k zákonu o PZP k ust. § 15 zákona o PZP, ktorý upravuje priamy nárok poškodeného, uvádza: „Na rozdiel od doterajšej úpravy, ktorá počítala s priamym nárokom poškodeného proti poisťovateľovi len v štyroch špecifických prípadoch, sa počítala s tým, že poškodený bude mať generálne priamy nárok na náhradu škody proti zodpovednostnému poisťovateľovi (action direct). Táto úprava, ktorú poznajú všetky obdobné právne úpravy v Európe, vychádza zo štrasburského dohovoru z r. 1959. Zvýšená ochrana poškodeného si vyžaduje, aby právo na náhradu škody bolo garantované aj vtedy, ak poistený porušil poisťovnú zmluvu takým spôsobom, že by poisťovateľ vo vzťahu k nemu síce mohol odmietnuť plnenie z poistenia zodpovednosti, ale nemôže tak urobiť vo vzťahu k poškodenému.“ Aj poukazujúc na dôvodovú správu k zákonu o PZP, zmyslom novo prijatej právnej úpravy v zákone o PZP bolo uľahčenie uplatňovania nárokov poškodených voči zodpovednostnému poisťovateľovi a garantovanie ich nároku, ak by došlo k vzniku situácie, že škodu si nemôžu vymôcť od škodcu - vinníka dopravnej nehody. Priamo z dôvodovej správy vyplýva, že poisťovateľ nemôže odmietnuť plnenie z poistenia zodpovednosti vo vzťahu k poškodenému. Z uvedeného ustanovenia vyplýva priamy nárok poškodeného voči poisťovateľovi. Medzi poisťovateľom a poškodeným tak na základe uvedeného existuje špecifický právny vzťah, na základe ktorého má na jednej strane poškodený nárok uplatniť priamo voči poisťovateľovi svoj nárok na náhradu škody a poisťovateľ je na druhej strane povinný poisťovnú udalosť prešetriť a vyplatiť poškodenému sumu zodpovedajúcu škode, ktorá vznikla poškodenému. Poisťovateľ má pri uplatnení nároku poškodeného na náhradu škody rovnaké právne postavenie ako škodca. Poškodený tak môže priamo od neho požadovať na súde alebo mimo neho náhradu škody. Právo poškodeného na uspokojenie jeho nároku na náhradu škody priamo voči poisťovateľovi je z toho dôvodu najvyššou formou ochrany poškodeného. Žalovaný obdobnú argumentáciu používa vo všetkých sporoch, ktorých predmetom je vyplatenie nároku na náhradu škody z titulu PZP, pričom nesprávnosť takýchto tvrdení podporuje teda nielen platná právna úprava, ale aj judikatúra súdov v skutkovo a právne obdobných prípadoch. Poukázal aj na rozsudok Krajského súdu v Košiciach, sp. zn.: 3Cob/75/2017, kde Krajský súd potvrdil rozhodnutie Okresného súdu v Košiciach v predmetnej veci a zaviazal žalobcu na úhradu žalovanej sumy a príslušenstva. Okrem iného, poukázal na body 32. a 33. predmetného rozhodnutia, v zmysle ktorého Krajský súd potvrdil nesprávnosť argumentácie žalovaného spočívajúcej v tvrdení, že žalovaný nie je s poškodeným v žiadnom právnom vzťahu: „32. K námietke, že žalovaný nikdy nebol s postupcom v žiadnom právnom vzťahu, odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 4 ods. 4a hlavne ust. §15 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z. z. podľa ktorého náhradu škody uhrádza poisťovateľ (v tomto prípade žalovaný) poškodenému (postupca). Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.“ „33. Tieto ustanovenia by mali byť pre žalovaného nepochybné.“ V súlade s vyššie uvedeným tak považujeme argumentáciu žalovaného, podľa ktorej nemá a ani nemal voči poškodenému žiadne povinnosti, za argumentáciu protizákonnú, v rozpore s celým princípom PZP, poškodzujúcu práva poškodených a aj vlastných poistených.

5A. K žalovaným predloženým cenníkom uviedol, že 1) servis VEKTOR, s.r.o. je zmluvným servisom žalovaného, pre „neautorizované značky“, 2) servis Automobilové opravovne Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, a.s., prevádzka Košice je zmluvným servisom žalovaného, 3) servis AUTO - MOKRAŇ, s.r.o. je zmluvným servisom žalovaného, pre „neautorizované značky“, 4) servis DEXTER

s.r.o. je zmluvným servisom žalovaného, pre „neautorizované značky“, 5) servis Auto PALAZZO Košice, spol. s.r.o. je zmluvným servisom žalovaného, pre neautorizované značky. Cenníky spoločností DEXTER s.r.o. a VEKTOR, s.r.o. sú všeobecné a nič nepreukazujúce, nakoľko neobsahujú ceny pre poškodené motorové vozidlo Škoda Rapid ani pre motorové vozidlá rovnakej kategórie, ako je poškodené motorové vozidlo Škoda Rapid. Aj uvedené len preukazuje skutočnosť, že žalovaný pri posudzovaní nároku na výplatu poistného plnenia vychádza a robí rozdiely medzi autorizovanými a neautorizovanými servismi, zmluvnými a nezmluvnými servismi, čo je v rozpore s platnou právnou úpravou. Rozlišovanie servisov na autorizované a neautorizované je v rozpore s platnou právnou úpravou a taktiež európskou legislatívou. Podľa platnej slovenskej právnej úpravy nie je stanovené, že poškodený si musí dať opraviť svoje poškodené motorové vozidlo v autorizovanom servise. Práve naopak, poškodený je oprávnený rozhodnúť sa, v akom autoservise si nechá svoje poškodené motorové vozidlo opraviť. Uvedené je v absolútnom súlade s legislatívou Európskej únie a to konkrétne s nariadeniami komisie EÚ, ktoré sú priamo aplikovateľné a právne záväzné aj v právnom poriadku Slovenskej republiky, v zmysle ktorých je stanovená „blokovaná výnimka“, ktorá má zaručiť, že všetky servisy majú rovnaké postavenie a nie je možné zvýhodňovať alebo nezvýhodňovať, či preferovať niektoré z nich. Žalovaný len poukazuje na rozdielnosť servisov čo sa týka kategorizácie na autorizované a neautorizované, ale neprihliada už na samotnú kvalitu a vybavenie servisu ako také, či používané materiály, pričom práve tieto skutočnosti by mali byť rozhodujúce. Aj „neautorizovaný“ servis má predsa náklady na strojovú techniku, materiál, náklady na zamestnancov či režijné náklady. Žalobca, ako servis vykonávajúci opravu predmetných poškodených vozidiel riadne disponuje oprávnením na vykonávanie opráv ako aj príslušnou technológiou a odbornosťou. A taktiež aj v „neautorizovaných“ servisoch je nevyhnutné zaškoľovať zamestnancov, aby si servis udržal svoj odborný status a zabezpečil kvalitu opravy poškodených motorových vozidiel. Je neakceptovateľné, že ak servis má určitú sumu za normohodinu, ktorú si určí v súlade s právom slobodne podnikáť, a ak dôjde k poistnej udalosti, aby túto normohodinu znížil, len preto, že poisťovňa „zvykne“ preplácať iba určitú výšku. Takéto nazeranie je absurdné, veď vynaloží rovnakú prácu, ako keby to nebola poistná udalosť. Skutočnosť, že poisťovňa, resp. žalovaný, nepozná pomery jednotlivých servisov, neznamená že má, resp. môže, určiť svojvoľne a direktívne výšku nákladov na opravu. Takéto konanie považuje za v rozpore s pravidlami hospodárskej súťaže. Ak by sa pripustil výklad poisťovne, tak potom poisťovňa považuje za prirodzené a bežné v obchodnom styku, ak určitá spoločnosť vyfakturuje za svoje služby alebo tovary určitú sumu, tak príjemca tejto služby alebo tovaru, nemusí uhradiť danú sumu, lebo tento príjemca to zvykne takto robiť a on sa riadi vlastnými pravidlami. Zdôraznil, že v zmysle ustálenej judikatúry je len na poškodenom, ako si nechá svoje poškodené motorové vozidlo opraviť, či v autorizovanom alebo neautorizovanom, zmluvnom alebo nezmluvnom servise. Aj neautorizovaný autoservis dokáže zabezpečiť rovnako kvalitnú opravu poškodeného motorového vozidla ako autorizovaný. V zmysle § 4 zákona č. 136/2001 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov: „Zakázaná je najmä dohoda obmedzujúca súťaž, ktorá spočíva a) v priamom alebo nepriamom určení cien tovaru alebo iných obchodných podmienok, d) záväzku účastníkov dohody, že voči jednotlivým podnikateľom budú pri zhodnom alebo porovnateľnom plnení uplatňovať rozdielne podmienky, ktorými sú alebo môžu byť títo podnikatelia znevýhodňovaní v súťaži.“ Protisúťažný efekt majú nielen dohody medzi priamymi konkurentmi (horizontálne dohody), ale aj vertikálne dohody medzi podnikateľmi, ktorí pôsobia na iných stupňoch distribučného reťazca, napr. vo vzťahu dodávateľ - odberateľ, či poisťovňa - „autorizovaný“ alebo zmluvný servis. Konaním poisťovne, ktoré spočíva v tom, že akceptuje dohodnutú cenu iba „autorizovanej“ alebo zmluvnej opravovne, dochádza k obmedzovaniu súťaže pre menšie resp. „neautorizované“ resp. nezmluvné servisy, ktoré za tú istú prácu, iba preto že nemajú dohodu z poisťovňou, dostanú iba poisťovňou priamo určenú sumu. Týmto konaním môže dôjsť na trhu k priamemu určeniu cien tovarov a iných obchodných podmienok, t. j. k obmedzeniu hospodárskej súťaže. Z uvedeného tak vyplýva, že ak sa zákazník, v rámci zmluvnej slobody, rozhodne pre „neautorizovaný“ či nezmluvný servis, resp. pre iný ako partnerský servis, tak bude znevýhodňovaný, a to krátením poistného plnenia, resp. neuhradením vzniknutej škody v celom rozsahu. Uvedené konanie žalovaného, ktorým tak poškodzuje práva poškodených, ako aj vlastných klientov a ostatných subjektov, nemôže požívať právnu ochranu. Žalovaný v konaní predložil nezávislé cenníky autoservisov v regióne, ktorými preukázal, že ním účtovaná cena za 1 normohodinu mechanický a lakovacích prác vo výške 34,40 EUR bez DPH je cena porovnateľná, resp. výhodnejšia, než je cena obvyklá v regióne. V súlade s uvedeným považuje cenníky predložené žalovaným za neobjektívne, nič nepreukazujúce a navrhujeme konajúcemu súdu, aby na ne neprihliadal.

5B.K uplatňovaným úrokom z omeškania uviedol, že žalovaný nesúhlasil s uplatňovaným úrokom z omeškania žalobcom, pričom uviedol: „Podľa § 11 ods. 8 citovaného zákona, ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu, avšak túto povinnosť si žalovaná splnila. „V zmysle §11 ods. 8 citovaného zákona povinnosť plniť tak vzniká až doručením právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody a do omeškania by sa žalovaný mohol dostať až v prípade nesplnenia si povinnosti uloženej mu právoplatným rozhodnutím súdu zaplatiť žalobcovi výšku priznanej náhrady škody. Tejto argumentácii žalovaného dáva za pravdu aj rozhodovacia prax najvyššieho súdu - rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo/145/2017 zo dňa 22.11.2018, rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/212/2017 zo dňa 26.2.2019 a tiež právny názor uvedený v rozhodnutí Krajského súdu v Bratislave 8Co/151/2016 zo dňa 14.6.2016.“ Žalovaný poukazuje pri žalobcom uplatňovanom úroku z omeškania na rozhodnutie NS SR, sp. zn.: 1Cdo 212/2017 zo dňa 26.2.2019, na základe ktorého dovolací súd nepriznal žalobcovi ním uplatnené úroky z omeškania a v súlade s uvedeným poukazuje na princíp právnej istoty a žiada, aby aj v predmetnej veci neboli žalobcovi priznané ním uplatnené úroky z omeškania. V tejto súvislosti k predmetnému judikátu uviedol: 1) V prípade prejednávanej veci v rozhodnutí NS SR, sp. zn.:1 Cdo 212/2017 bola predmetom konania náhrada škody na zdraví - uplatňované bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia, 2) v danom prípade výška priznanej náhrady za bolesť a náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, teda výška žalobcom uplatňovaného nároku závisela jednak úvahy súdu - v predmetnom prípade bola posudzovaná miera spolu zavinenia žalobcu na škodovej udalosti a z toho sa odvíjajúca výška nároku žalobcu a tiež výška priznaného nároku závisela od bodového ohodnotenia bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia v znaleckom posudku, 3) v danom prípade, o ktorom pojednával Najvyšší súd SR, sa Najvyšší súd SR stotožnil s argumentáciou odvolacieho súdu, ktorý nepriznal žalobcovi uplatnené úroky z omeškania a to najmä s poukazom na to, že výška uplatňovaného nároku závisela od úvahy súdu a tak nie je spravodlivé od žalovaného (poisťovne) žiadať úhradu úrokov z omeškania. Poukazujeme na cit. krajského súdu: „V prejednávanej veci teda povinnosť poisťovateľa plniť vyniká až doručením právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody. Do omeškania by sa teda žalovaný mohol dostať až v prípade nesplnenia si povinnosti uloženej jej právoplatným rozhodnutím zaplatiť žalobkyni výšku priznanej náhrady škody. Vzhľadom na uvedené skonštatoval, že nemožno od žalovanej spravodlivo požadovať platenie úrokov z omeškania, a to navyše za stavu, kedy sa jedná o plnenie, ktorého výška (v zmysle pomeru zavinenia strán sporu) závisela od úvahy súdu.“ Taktiež v bode 25 rozhodnutia NS SR: „..... a ďalej, že oprávnená výška nárokov žalobcu bola zrejماً až z právoplatného rozhodnutia vo veci samej.“ V tejto súvislosti uviedol, že predmetom konania je náhrada škody, ktorá vznikla poškodenému ako právnenému predchodcovi žalobcu na veci - motorovom vozidle. Ďalej je tiež zrejماً, že vzniknutá škoda bola vyčíslená na základe predloženej faktúry za opravu poškodeného motorového vozidla. V skutkovo a právne obchodných prípadoch pritom existuje rozvinutá judikatúra, ktorá hovorí, že na preukázanie vzniknutej škody stačí predloženie faktúry za opravu poškodeného motorového vozidla, ktorá obsahuje konkrétne vyčíslenie vzniknutých nákladov nevyhnutných na uvedenie veci (motorového vozidla) do pôvodného stavu, v akom bolo pred škodovou udalosťou. Zastávame názor, že žalobca preukázal dôvodnosť ním uplatňovaného nároku, najmä s poukázaním na skutočnosť, že v skutkovo a právne obdobných prípadoch, kde boli dôvodom krátenia neprimerane účtovaná normohodina bol žalovaný neúspešný a ním prezentovaná argumentácia vyhodnotená za nesprávnu. Navyše poukázal na odôvodnenie Najvyššieho súdu SR, a to v bode 24, kde uvádza: „Peňažná sankcia v podobe úrokov z omeškania je upravená v § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z. a je viazaná na nesplnenie nepeňažnej povinnosti vyjadrenej v § 11 ods. 6 písm. a) alebo b) zákona č. 381/2001 Z. z. Z právnej úpravy možno vyvodiť, že umožňuje úročenie poistného plnenia v tých prípadoch, keď si poisťovateľ nesplnil svoju povinnosť uloženú mu v súvislosti so štetením poistnej udalosti, a tiež keď poškodenému zašle oneskorené vysvetlenie dôvodov, pre ktoré poisťovateľ odmietol poskytnúť poistné plnenie, t. j. povinnosti poisťovateľa viaže výlučne vo vzťahu k prešetrovaniu poistnej udalosti. Jej účelom je ochrana poškodeného, aby poisťovňa pod následkom tejto sankcie nezostala nečinná, aby bola nútená oznámiť v lehote 3 mesiacov poškodenému spôsob vybavenia jeho poistnej udalosti.“ Sám Najvyšší súd SR v predmetnom rozhodnutí uznal a zdôraznil povinnosť žalovaného (poisťovateľa) v ust. § 11 ods. 6 zákona o PZP, podľa ktorej je poisťovňa povinná v zákonom stanovenej lehote 3 mesiacov riadne prešetriť poistnú udalosť a zároveň najmä riadne oznámiť dôvody nevyplatenia uplatnenej škody v plnom rozsahu. Zároveň uznal, že úrok z omeškania v § 11 ods. 8 zákona o PZP má slúžiť na ochranu poškodeného a tým trestať nečinnosť poisťovne. V priamom rozpore s uvedeným je tak následne výklad, ktorý umožňuje poisťovateľovi (žalovanému) zbaviť sa zodpovednosti za nesplnenie si svojej zákonnej povinnosti prešetriť poistnú udalosť riadne tým, že zašle poškodenému v 3 mesačnej zákonom stanovenej lehote oznámenie dôvodov krátenia poškodeným

uplatnených nárokov, ktoré sú stručné, nejasné, nič nepreukazujúce a vzhľadom na existujúcu širokú judikatúru aj protizákonné. Aj v zmysle aktuálnej rozhodovacej praxe súdov nepostačuje len strohé, nejasné a nezrozumiteľné uvedenie dôvod krátenia poistného plnenia a práve aj z uvedeného dôvodu sa žalobcom priznáva nárok na úrok z omeškania v obdobných prípadoch: „Súd posúdil, že žalovaný sa dostal do omeškania nasledujúcim dňom po uplynutí zákonom stanovenej lehoty po skončení šetrenia poistného plnenia, t.j. po uplynutí 15 dní po skončení prešetrovania, a to v súlade so zaužívanou súdnou praxou vyšších súdov, či v súlade s ustálenou judikatúrou. Súd teda posúdil, že žalovaný sa dostal do omeškania od 22.02.2018, keďže súd posúdil skončenie šetrenia žalovaným listom zo 06.02.2018 a začala plynúť 15-dňová lehota na poskytnutie plnenia, ktorá uplynula dňa 21.02.2018. Žalovaný neopodstatnene neposkytol poistné plnenie v uplatnenej výške a svojvoľne a bez relevantných dôvodov posúdil nižšie plnenie. Preto by bolo nespravodlivé a na úkor poškodeného, resp. jeho nástupcu - žalobcu, posúdiť omeškanie až doručením právoplatného rozhodnutia, keďže žalovaný bol povinný poskytnúť plnenie vo výške 2.525,- Eur najneskôr do 21.02.2018. Keďže žalovaný svojvoľne poskytol nižšiu sumu - poníženú o 769,- Eur (t.j. o žalovanú istinu), a to bez relevantných dôvodov, bez riadneho a opodstatneného odôvodnenia, bez faktického základu, nemožno posúdiť začiatok omeškania neskôr než nasledujúcim dňom po uplynutí 15-dňovej lehoty stanovenej na poskytnutie plnenia.“ (rozhodnutie Okresného súdu Žilina zo dňa 11.10.2018, sp. zn.: 18Cb/133/2018) Závery v Rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/145/2017 z 22.11.2018 nemožno aplikovať na predmetný prípad aj z toho dôvodu, že žalobca si neuplatnil úrok z omeškania podľa špeciálnej právnej normy - zákona o PZP. Z citovanej právnej vety v rozsudku Najvyššieho súdu SR zároveň vyplýva, že Najvyšší súd SR sa v predmetnom rozsudku vôbec nezaoberal skutočnosťou, či žalobca má alebo nemá nárok na zaplatenie úrokov z omeškania podľa § 517 ods. 2 OZ, t.j. za nesplnenie peňažnej povinnosti, ale vo svojich úvahách sa venuje len úroku z omeškania podľa § 11 ods. 8 zákona o PZP. Najvyšší súd SR teda nevyklúčil aplikáciu úrokov z omeškania podľa § 517 ods. 2 OZ v prípade omeškania s poskytnutím peňažného plnenia. Žalobca na tomto mieste zároveň poukazuje na aktuálnu judikatúru v otázke náhrady z úrokov z omeškania, v zmysle ktorej súdy potvrdili a uznali nárok poškodeného (resp. v tomto prípade žalobcu ako jeho právneho nástupcu) na úroky z omeškania od 16. dňa po dni, ktorý je v oznámení žalovaného uvedený ako deň ukončenia likvidácie predmetnej škodovej udalosti, aj keď žalovaný ukončil šetrenie v zákonom stanovenej trojmesačnej lehote „32. Podľa § 11 ods. 7 Zákona č. 381/2001 Z. z., poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia. 33. Z citovaného ustanovenia vyplýva nepochybne povinnosť poisťovateľa plniť v stanovenej lehote, teda do 15 dní po skončení šetrenia škodovej udalosti. Uplynutím tejto lehoty sa poisťovateľ dostane do omeškania splniť povinnosť riadne a včas a keďže ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má poškodený právo požadovať od poisťovateľa popri plnení aj úroky z omeškania (§ 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Odvolací súd zastáva názor, že ustanovenie § 11 ods. 8 Zákona č. 381/2001 Z. z. má povahu sankcie za nesplnenie povinnosti uvedenej v § 11 ods. 3 citovaného zákona poisťovateľom a má pôsobiť aj preventívne na to, aby poisťovateľ prešetril škodovú udalosť a oznámil poškodenému výsledok tohto šetrenia a rozsah poistného plnenia v určenej lehote. Pokiaľ poisťovateľ oznámil v zákonnej lehote, že nebude plniť, prípadne že bude plniť len čiastočne, nezbavuje ho to povinnosti - v prípade úspechu poškodeného v súdnom konaní, zaplatiť poškodenému aj úroky z omeškania, lebo svoju povinnosť riadne prešetriť škodovú udalosť a plniť v zákonnej lehote, t.j. v lehote 15 dní po skončení prešetrovania škodovej udalosti, nesplnil.“ (rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach, sp. zn.: 4Cob/31/2018) „Z citovaného ustanovenia nepochybne vyplýva povinnosť poisťovateľa plniť v stanovenej lehote, teda do 15 dní po skončení šetrenia škodovej udalosti. Uplynutím tejto lehoty sa poisťovateľ dostal do omeškania splniť povinnosť riadne a včas a keďže ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má poškodený právo požadovať od poisťovateľa popri plnení úroky z omeškania (§ 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Odvolací súd zastáva názor, že ustanovenie § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z. má povahu sankcie za nesplnenie povinnosti uvedenej v § 11 ods. 3 citovaného zákona poisťovateľom a má pôsobiť aj preventívne na to, aby poisťovateľ prešetril škodovú udalosť a oznámil poškodenému výsledok tohto šetrenia a rozsah poistného plnenia v určenej lehote. Pokiaľ však poisťovateľ oznámil v zákonnej lehote, že nebude plniť, prípadne bude plniť len čiastočne, nezbavuje ho to povinnosti - v prípade úspechu poškodeného v súdnom konaní, zaplatiť poškodenému aj úroky z omeškania, lebo svoju povinnosť riadne prešetriť škodovú udalosť a plniť v zákonnej lehote, t.j. 15 dní po skončení prešetrovania škodovej udalosti, nesplnil. Nemožno súhlasiť ani s tvrdením žalovaného, že povinnosť platiť úroky z omeškania by mu vznikla až doručením právoplatného rozsudku vo veci, keďže v tomto prípade bol žalovaný stranou sporu, teda sa mu nedoručuje právoplatný

rozsudok, ale rozsudok, proti ktorému má ako strana sporu povinnosť odvolať sa, čo žalovaný aj využil. Doručenie právoplatného rozsudku by prichádzalo do úvahy napríklad v prípade, ak by nebol stranou sporu, ani intervenientom a poistený - škodca by žalovanému ako poisťovateľovi predložil právoplatné rozhodnutie súdu o povinnosti plniť poškodenému. „Pokiaľ poisťovňa nesplní svoj záväzok riadne a včas, t.j. neposkytne poistné plnenie v lehote splatnosti určenej zákonom, dostáva sa do omeškania, čo znamená právo popri poistnom plnení požadovať aj úroky z omeškania, ktorých základ je daný v § 517 ods. 2 Obč. zák. Tvrdenie žalovaného, že povinnosť platiť úroky z omeškania je upravená § 11 ods. 8 zák. č. 381/2001 Z. z. je síce namieste, ale toto ustanovenie zákona upravuje výlučne následky nesplnenia povinnosti podľa odseku 6 tohto zákonného ustanovenia, t.j. sankcionuje neskoré prešetrenie a vybavenie poistnej udalosti, avšak nezabavujú poisťovňu povinnosti platiť úroky z omeškania za oneskorené plnenie podľa § 517 ods. 2 Obč. zák. a to i v prípade, ak poisťovňa svoje povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 splnila včas (t.j. skončila prešetrenie poistnej udalosti alebo poskytla poškodenému písomné vysvetlenie o odmietnutí poistného plnenia). Odvolací súd považuje za opodstatnený argument žalobcu, že v prípade prijatia výkladu žalovaného, by prakticky nebolo možné v prípade uplatnenia si poistného plnenia priznať v takomto konaní úrok z omeškania. Pokiaľ však zmyslom povinného zmluvného poistenia je zabezpečiť poškodenému prevádzkou motorového vozidla nahradenie škody a to v čo najkratšom čase, nie je možné, aby poisťovňa zodpovednosť za svoje nesprávne posúdenie povinnosti poskytnúť poistné plnenie prenášala odkladom splatnosti tejto povinnosti na poškodeného. Podľa názoru odvolacieho súdu práve poisťovňa musí znášať následky nesprávneho posúdenia svojej povinnosti poskytnúť poistné plnenia a preto je namieste výklad ustanovenia § 11 ods. 7 zák. č. 381/2001 Z. z. podaný súdom prvej inštancie v napadnutom rozsudku.“ (Rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 27.4.2017, sp. zn.: 3Co/193/2015) Žiadal konajúci súd, aby prihliadal a reflektoval na aktuálnu judikatúru v uvedenej otázke, v zmysle ktorej je vytvorená súdna prax, kde sú priznávané úroky z omeškania v zmysle vyššie uvedených rozhodnutí od 16. dňa po dni, ktorý je v oznámení žalovaného uvedený ako deň ukončenia likvidácie predmetnej škodovej udalosti, aj keď žalovaný ukončil šetrenie v zákonom stanovenej trojmesačnej lehote. Uvedené totiž predstavuje sankčný a prevenčný prvok do budúcnosti, aby sa zabránilo legalizácii protizákonného postupu poisťovne, keď síce ukončila šetrenie predmetnej poistnej udalosti v zákonom stanovenej lehote, avšak poistnú udalosť neprešetřila riadne, a tak protizákonne krátila úhradu poistného plnenia bez akéhokoľvek sankčného postihu.

5C. Uviedol, že v skutkovo a právne obdobných veciach už rozhodoval Krajský súd vo viacerých prípadoch, pričom predložil konajúcemu súdu aj ďalšie rozhodnutia (Rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 4Cob/107/2018 zo dňa 30.01.2019 Dôkaz: Rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2Cob/75/2018 zo dňa 30.01.2019 Dôkaz: Rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 4Cob/60/2017, zo dňa 25.10.2017 Dôkaz: Rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2Cob/84/2018, zo dňa 27.06.2018 Dôkaz: Rozsudok Krajského súdu v Košiciach, sp. zn.: 3Cob/31/2018 zo dňa 24.09.2018). Predmetom sporov bolo nepriznanie poistného plnenia uplatneného poškodeným z povinného zmluvného poistenia škodcu z dôvodu krátenia výšky normohodiny účtovanej servisom pri oprave poškodeného motorového vozidla, resp. z havarijného poistenia z dôvodu krátenia výšky normohodiny účtovanej servisom pri oprave poškodeného motorového vozidla, neuznania nákladov na opravu z dôvodu, že opravu vykonal neautorizovaný servis. K predmetným rozsudkom uviedol, že Krajský súd v Košiciach sa totožne ako v tomto konaní zaoberal výškou normohodín účtovaných servisom, zaoberal sa námietkou žalovaného o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu z dôvodu neplatnosti zmlúv o postúpení pohľadávok, a tiež otázkou či je potrebné, aby žalobca predkladal doklady o úhrade faktúr za opravu vozidiel na preukázanie výšky škody. Krajský súd v Košiciach v daných prípadoch v celom rozsahu potvrdil rozsudky súdu prvej inštancie, nestotožnil sa s argumentáciou žalovaného, ktorú používa žalovaný aj v tomto konaní, a priznal nárok žalobcom na doplatenie plnenia do výšky normohodiny účtovanej servisom, resp. nákladov podľa faktúry servisu. S ohľadom na vyššie uvedené poukázal na princíp právneho štátu, ktorého obsahom je vytvorenie právnej istoty, že na určitú právne relevantnú otázku sa pri opakovaní v rovnakých podmienkach dáva rovnaká odpoveď (napr. I. ÚS 87/93, PL. ÚS 16/95 a II. ÚS 80/99, III. ÚS 356/06). V zmysle ustálenej judikatúry Ústavného súdu SR je diametrálne odlišná rozhodovacia činnosť všeobecného súdu o tej istej právnej otázke za rovnakej alebo analogickej skutkovej situácie, pokiaľ ju nemožno objektívne a rozumne odôvodniť, je ústavnou neudržateľná (IV. ÚS 209/2010, m. m. PL. ÚS 21/00, PL. ÚS 6/04, III. ÚS 328/05)

5D. Žalobca v zmysle § 14 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov týmto navrhol pokračovanie v konaní na Okresnom súde Košice I, ktorého príslušnosť je založená v zmysle § 19 písm. b) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov, keďže k dopravnej nehode došlo na Triede arm. gen. Svobodu na sídlisku Dargovských Hrdinov, v okrese Košice III. V uvedenom prípade ide o miestnu príslušnosť danú žalobcovi na výber,

príčom podľa predmetného § 19 písm. b) Civilného sporového poriadku platí: „Popri všeobecnom súde žalovaného je na konanie miestne príslušný aj súd, v ktorého obvode b) nastala skutočnosť, ktorá zakladá právo na náhradu škody,“ Podľa § 37 Civilného sporového poriadku platí: „Ak je miestne príslušných niekoľko súdov, môže sa konať na ktoromkoľvek z nich.“ V tejto súvislosti poukázal na judikatúru súdov a odborné názory právnickej obce: „Naviac, ak ide o uplatnenie miestnej príslušnosti súdu na výber danej, právo výberu patrí navrhovateľovi a odporca nemôže rozhodovať, resp. namietat výber súdu po práve urobený navrhovateľom.“ (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn.: 2Ndob 44/2010)

6. Žalovaný v podaní zo dňa 25.02.2020 uviedol, že z argumentácie podaného odporu jednoznačne vyplýva, námietka absencie aktívnej legitímácie žalobcu pre konanie ako aj rozporovanie nároku čo do výšky a príslušenstva pohľadávky, s tým že žalovaný pre svoje tvrdenia predložil aj dôkazy, t.j. aj toho času aktuálne cenníky opravcov, u ktorých je výška normohodiny totožná so žalovaným priznanou sumou. Uviedol, že predmetné zmluvy sú jednak časovo neobmedzeného trvania ako aj automaticky prolongované. Podanie žalobcu, ktoré je reakciou na odpor žalovaného neobsahuje žiadne skutočnosti, či tvrdenia ktoré by už neboli predmetom argumentácie žalovaného.

7. Žalobca na pojednávaní dňa 26.06.2020 uviedol, že cenníky predložené žalovaným sú cenníkmi zmluvných servisov žalovaného, ktoré majú dohodnuté zmluvné ceny so žalovaným. Tieto cenníky sú z rokov 2012-2014, teda nie sú aktuálne. Predložil aktuálne cenníky servisov Moris Slovakia a Auto Gabriel z roku 2019, v ktorom bola vykonaná oprava predmetného vozidla. Poukázal na to, že poškodený si mohol zvolit' aj servis Auto Gabriel, alebo Moris, pričom cena by bola oveľa vyššia.

8. Žalovaný na pojednávaní dňa 26.06.2020 na otázku súdu, či ním predložené cenníky boli platné v čase opravy predmetného vozidla uviedol, že áno, tieto cenníky boli platné v čase vykonania opravy a sú platné aj doteraz a opravovne považujú tieto ceny za dostačujúce. Potvrdil, že sú to cenníky zmluvných servisov žalovaného. Uviedol, že servisy, ktoré poskytli cenníky sú na rovnakej úrovni ako žalobca. Pokiaľ by poškodený dal opraviť vozidlo v niektorých z týchto servisov, bola by garantovaná suma uvedená týmito servismi. Cenníky predložené žalobcom sú zo značkových servisov a žalobca nie je značkovým servisom resp. žalovaný nemá o tom vedomosť, žeby bol značkovým servisom. Na otázku súdu, či opravovne, ktorých cenníky predložil žalovaný vykonávajú ceny opráv za rovnakú sumu aj tretím osobám resp. iným klientom ako žalovanému, s ktorým majú uzatvorené zmluvy odpovedal, že nevie to uviesť, musel by to zistiť. Doručil súdu kalkuláciu opravy vyhotovenú žalovaným z 19.08.2019.

9. Súd vykonal dokazovanie a zistil tento skutočný stav veci:

10. Žalobca na podporu svojich tvrdení použil ako prostriedky svojho procesného útoku nasledovné dôkazy: Oznámenie o poukázaní náhrady škody, Faktúru žalobcu č. 2019115, Výpis o registrácii žalobcu, Správu o nehode, Zmluvu o postúpení pohľadávky, Rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2Cob/75/2018, Rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 4Cob/107/2018, Rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 4Cob/60/2017, Rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2Cob/84/2018, Rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3Cob/31/2018, Cenník prác KAR-LAK, Cenníky prác MORIS, Cenník prác Auto Gabriel, Kalkuláciu nákladov na opravu vozidla vyhotovenú žalobcom, kategorizáciu vozidiel.

11. Žalovaný na podporu svojich tvrdení použil ako prostriedky svojej procesnej obrany nasledovné dôkazy: Poistnú zmluvu, Osvedčenie o evidencii vozidla s evid. č. M., Zmenu evid. č. vozidla, Zápis o poškodení vozidla, ocenenie poškodeného vozidla, Faktúru žalobcu č. 2019115, Kalkuláciu nákladov na opravu vozidla vyhotovenú žalobcom, Žiadosť poškodeného o bezhotovostnú platbu, Záznam o preverení oznámenia - škodovej udalosti, Splnomocnenie, Oznámenie o poukázaní náhrady škody, Cenníky servisných prác (Auto PALAZZO Košice, spol. s r.o., DEXTTER s.r.o., VEKTOR, s.r.o., Automobilové opravovne Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, a.s., AUTO-MOKRÁŇ, s.r.o.), Kalkuláciu opravy vyhotovenú žalovaným, splnomocnenie zo dňa 29.05.2019 udelené U. A. žalobcovi na komunikáciu s poisťovňou.

12. Medzi stranami konania nebolo sporné, že dňa 29.05.2019 došlo k škodovej udalosti, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle Škoda Rapid, EČV: Z., rok výroby: 2015, ktoré v čase škodovej udalosti patrilo: U. A., bytom: Z. XXX/XX, Z. U. A. (ďalej aj ako „poškodený“). Predmetnú škodovú udalosť

spôsobil vodič iného motorového vozidla, F. A., EČV: M., ktorý mal v čase škodovej udalosti uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla u žalovaného. Predmetná škodová udalosť bola žalovanému riadne ohlásená a ten ju zaregistroval pod číslom poistnej udalosti č. 1980115045. Vzhľadom na poškodenie motorového vozidla škoda Rapid, EČV: Z., v dôsledku poistnej udalosti č. 1980115045, si poškodený dal svoje motorové vozidlo opraviť v servise H Point, s.r.o., so sídlom: Magnezitárska 11, 040 13 Košice, IČO: 43 838 286, t.j. u žalobcu. Náklady na opravu tohto poškodeného motorového vozidla boli vyúčtované faktúrou č. 2019115 vo výške 6 816,07 EUR s DPH. Táto suma bola následne uplatnená u žalovaného. Žalobcovi bolo Oznámením o poukázaní náhrady škody zo dňa 19.08.2019 oznámené, že bolo ukončené šetrenie poistnej udalosti č. 1980115045 a bol mu predložený výpočet výšky plnenia. Podľa výpočtu výšky plnenia faktúra za opravu bola vystavená na sumu 6 816,07 EUR. Neboli priznané položky (navýšenie práce a lakovania) v hodnote 617,16 EUR. Poistné plnenie predstavovalo 6 198,91 EUR. Celková nepriznaná suma je 617,16 EUR. Sporné nebolo ani to, že vlastník motorového vozidla Škoda Rapid, EČV: Z., ktorým je poškodený U. A., uzavrel so žalobcom Zmluvu o postúpení pohľadávky zo dňa 26.08.2019.

13. Sporné medzi stranami je, či žalobca je v konaní aktívne legitimovaný a či má žalobca nárok na zaplatenie sumy 617,16 EUR, úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 617,16 EUR od 04.09.2019 do zaplatenia voči žalovanému.

14. Faktúrou č. 2019115 zo dňa 28.06.2019 splatnou 12.07.2019, na sumu 6 816,07 EUR bolo súdu preukázané, že žalobca vyúčtoval U. A. cenu za opravu vozidla Škoda Rapid, EČV: Z..

15. Oznámením o poukázaní náhrady škody (vo veci poistnej udalosti č. 1980115045) zo dňa 19.08.2019 adresovaným žalobcovi bolo súdu preukázané, že v nasledujúcich dňoch z povinného zmluvného poistenia poisteného žalovaného spoločnosť Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s. poukáže náhradu škody za poškodenie vozidla vo výške 6 198,91 EUR s DPH na účet žalobcu. Náhradu škody stanovili v súlade s ust. § 442 a § 443 Občianskeho zákonníka nasledovne: faktúra za opravu bola vystavená na sumu 6 816,07 EUR, z ktorej bola odpočítaná suma 617,16 EUR za navýšenie práce a lakovania s tým, že skutočná škoda ako aj poistné plnenie je vo výške 6 198,91 EUR. Z uvedeného vyplýva, že poisťovňa najneskôr dňa 19.08.2019 ukončila šetrenie predmetnej poistnej udalosti.

16. Zo správy o nehode súd zistil, že k nej došlo dňa 29.05.2019 o 8:05 hod. v Košiciach na Triede arm. gen. Svobodu. Nehodu spôsobil vodič F. A. poistenec žalovaného. Poškodené bolo vozidlo U. A..

17. Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 26.08.2019 mal súd preukázané, že postupca U. A. postúpil svoju pohľadávku voči žalovanému vo výške 617,16 EUR na žalobcu (postupníka). Predmetom zmluvy je postúpenie nezaplatenej časti pohľadávky vo výške 617,16 EUR a prísl., čo predstavuje rozdiel medzi reálnou škodou (faktúra servisu) a škodou reálne zaplatenou dlžníkom (poisťovňou), z postupcu na postupníka za podmienok stanovených zmluvou. Postupca prehlásil, že špecifikácia postupovanej pohľadávky je úplná a správna.

18. Z kalkulácie opravy č. ZP000587 vyhotovenej žalobcom v súvislosti s predmetnou poistnou udalosťou zo dňa 28.06.2019 súd zistil, že náklady na opravu poškodeného vozidla U. A. predstavujú 6 816,07 EUR s DPH. Kalkulácia bola vyhotovená systémom AUDATEX. Cena za práce bola stanovená sumou 34,40 EUR bez DPH za jednu normohodinu. Pri výpočte ceny lakovacích prác žalobca použil lakovaciu konštantu vo výške 110%.

19. Kalkuláciou opravy č. 1980115045 zo dňa 19.08.2019 vyhotovenou žalovaným bolo súdu preukázané, že cena práce bola stanovená sumou 24,16 EUR bez DPH za jednu normohodinu. Pri výpočte ceny lakovacích prác žalovaný použil lakovaciu konštantu vo výške 120%. Kalkulácia bola vyhotovená systémom AUDATEX.

20. Nebolo medzi stranami sporné a súdu bolo preukázané poistnou zmluvou č. 9863007554 že F. A. mal so žalovaným uzavreté povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla.

21.Záznamom o preverení oznámenia - škodovej udalosti zo dňa 29.05.2019 mal súd preukázané, že Okresné riaditeľstvo PZ, Okresný dopravný inšpektorát, Oddelenie dopravných nehôd v Košiciach vyšetrovalo predmetnú škodovú udalosť.

22.Cenníkmi servisných služieb mal súd preukázané ceny za servisné a lakovacie práce v príslušnom regióne s tým, že v servise Moris Slovakia s.r.o., Alejová 4, 040 11 Košice bola cena týchto prác 40 EUR bez DPH za mechanické práce a 37 EUR bez DPH za klampiarske a lakovacie práce a v servise Auto Gábiel, s.r.o., Vozárova 5, 040 17 Košice bola cena týchto prác 43 EUR bez DPH.

23.Žalovaný na preukázanie výšky cien servisných prác predložil súdu cenníky servisov Auto PALAZZO Košice, spol. s r.o., DEXTTER s.r.o., VEKTOR, s.r.o., Automobilové opravovne Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, a.s., AUTO-MOKRÁŇ, s.r.o., z ktorých vyplýva, že ich ceny sú nižšie ako ceny žalobcu. Jedná sa však o zmluvné servisy žalovaného, ktorý nevedel uviesť, či ceny v predložených cenníkoch platia aj pre tretie osoby, ktoré nie sú v zmluvnom vzťahu so servisom.

24.Podľa ust. § 524 Občianskeho zákonníka: (1) Veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. (2) S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

25.Podľa ust. § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

26.Podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

27.Podľa ust. § 40 Občianskeho zákonníka: (1) Ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný. (2) Písomne uzavretá dohoda sa môže zmeniť alebo zrušiť iba písomne. (3) Písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou; ak právny úkon robia viaceré osoby, nemusia byť ich podpisy na tej istej listine, ibaže právny predpis ustanovuje inak. Podpis sa môže nahradiť mechanickými prostriedkami v prípadoch, keď je to obvyklé. (4) Písomná forma je zachovaná, ak je právny úkon urobený telegraficky, ďalekopisom alebo elektronickými prostriedkami, ktoré umožňujú zachytenie obsahu právneho úkonu a určenie osoby, ktorá právny úkon urobila. Písomná forma je zachovaná vždy, ak právny úkon urobený elektronickými prostriedkami je podpísaný zaručeným elektronickým podpisom alebo zaručenou elektronickou pečaťou. (5) Na právne úkony uskutočnené elektronickými prostriedkami, podpísané zaručeným elektronickým podpisom alebo zaručenou elektronickou pečaťou a opatrené časovou pečiatkou sa osvedčenie pravosti podpisu nevyžaduje. (6) Na písomné právne úkony tých, ktorí nemôžu čítať a písať, je potrebná úradná zápisnica. Úradná zápisnica sa nevyžaduje, ak má ten, kto nemôže čítať alebo písať, schopnosť oboznámiť sa s obsahom právneho úkonu s pomocou prístrojov alebo špeciálnych pomôcok alebo prostredníctvom inej osoby, ktorú si zvolí, a je schopný vlastnoručne listinu podpísať.

28.Podľa ust. § 442 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). Pri škode spôsobenej niektorým trestným činom korupcie sa uhrádza aj nemajetková ujma v peniazoch. Škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu. Ak bola škoda spôsobená úmyselným trestným činom, z ktorého mal páchatel majetkový prospech, môže súd rozhodnúť, že právo na náhradu škody možno uspokojiť z vecí, ktoré z majetkového prospechu nadobudol, a to i vtedy, ak inak podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku nepodliehajú výkonu rozhodnutia. Dokiaľ právo na náhradu škody nie je uspokojené, nesmie dlžník s takýmto v rozhodnutí uvedenými vecami nakladať.

29.Podľa ust. § 443 Občianskeho zákonníka pri určení výšky škody na veci sa vychádza z ceny v čase poškodenia.

30.Podľa ust. § 797 Občianskeho zákonníka: (1) Právo na plnenie má, pokiaľ nie je v tomto zákone alebo v poisťných podmienkach ustanovené inak, ten, na ktorého majetok, život alebo zdravie, alebo na ktorého zodpovednosť za škody sa poistenie vzťahuje (poistený). (2) Právo na plnenie vznikne, ak nastane skutočnosť, s ktorou je spojený vznik povinnosti poistiteľa plniť (poistná udalosť). (3) Plnenie je splatné do pätnástich dní, len čo poistiteľ skončil vyšetrenie potrebné na zistenie rozsahu povinnosti

poistiteľa plniť. Vyšetrenie sa musí vykonať bez zbytočného odkladu; ak sa nemôže skončiť do jedného mesiaca po tom, keď sa poistiteľ o poistnej udalosti dozvedel, je poistiteľ povinný poskytnúť poistenému na požiadanie primeraný preddavok. (4) Ak poistiteľ odmietol plniť čo i len z časti, je povinný uviesť dôvod neplnenia alebo zníženia plnenia; tento dôvod nie je možné dodatočne meniť.

31.Podľa ust. § 799 Občianskeho zákonníka: (1) Poistený je povinný zachovávať povinnosti, ktoré boli dohodnuté alebo ktoré sú v tomto zákone alebo v poistných podmienkach ustanovené. (2) Kto má právo na plnenie, je povinný bez zbytočného odkladu poistiteľovi písomne oznámiť, že nastala poistná udalosť, dať pravdivé vysvetlenie o jej vzniku a rozsahu jej následkov a predložiť potrebné doklady, ktoré si poistiteľ vyžiada. Poistné podmienky mu môžu uložiť aj ďalšie povinnosti. (3) Ak malo vedomé porušenie povinností uvedených v odsekoch 1 a 2 podstatný vplyv na vznik poistnej udalosti alebo na zväčšenie rozsahu následkov poistnej udalosti, je poistiteľ oprávnený plnenie z poistnej zmluvy znížiť podľa toho, aký vplyv malo toto porušenie na rozsah jeho povinnosti plniť. Poistiteľ nie je oprávnený počas trvania poistnej zmluvy plnenie z poistnej zmluvy znížiť z dôvodu, že poistné nebolo riadne a včas zaplatené.

32.Podľa ust. § 517 Občianskeho zákonníka: (1) Dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. (2) Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. (3) Ak ide o omeškanie s plnením vecí, zodpovedá dlžník za jej stratu, poškodenie alebo zničenie, ibaže by k tejto škode došlo aj inak.

33.Podľa ust. § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

34.Podľa ust. § 563 Občianskeho zákonníka ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

35.Podľa ust. § 823 Občianskeho zákonníka náhradu platí poistiteľ poškodenému; poškodený však právo na plnenie proti poistiteľovi nemá, ak osobitné predpisy neustanovujú inak.

36.Podľa ust. § 4 zák. č. 381/2001 Z.z.: (1) Poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve. (2) Poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení, b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí, c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nesplnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poistné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poistné plnenie, d) ušlého zisku. (3) Poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil príslušným subjektom 6b) uplatnené, preukázané a vyplatené náklady zdravotnej starostlivosti, nemocenské dávky, dávky nemocenského zabezpečenia, úrazové dávky, dávky úrazového zabezpečenia, dôchodkové dávky, dávky výsluhového zabezpečenia a dôchodky starobného dôchodkového sporenia, ak poistený je povinný ich nahradiť týmto subjektom. (4) Poistený má právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poistné plnenie v rozsahu podľa odseku 2, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak. (5) Ak ide o škodu spôsobenú prevádzkou tuzemského motorového vozidla na území iného členského štátu, poškodenému sa poskytne poistné plnenie v rozsahu poistenia zodpovednosti podľa právnych predpisov členského štátu, na ktorého území bola škoda spôsobená, ak sa podľa tohto zákona alebo na základe poistnej zmluvy neposkytuje poistné plnenie v širšom rozsahu. (6) Na škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla občanovi členského štátu na území cudzieho štátu, v ktorom nepôsobí príslušná kancelária poisťovateľov, počas jeho cesty z územia jedného členského štátu na územie iného členského štátu sa vzťahujú právne predpisy členského štátu, na ktorého území sa motorové vozidlo spravidla nachádza.

37.Podľa ust. § 11 zák. č. 381/2001 Z.z.: (1) Poisťovateľ je povinný po uzavretí poisťnej zmluvy vydať poisťníkovi bez zbytočného odkladu potvrdenie o poistení zodpovednosti a zelenú kartu; na tento účel je poisťovateľ povinný zabezpečiť, aby potvrdenie o poistení zodpovednosti obsahovalo ochranný prvok. Všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá Národná banka Slovenska, ustanoví náležitosti potvrdenia o poistení zodpovednosti. Poisťovateľ je povinný zabezpečiť evidenciu o vydaných potvrdeniach o poistení zodpovednosti. (2) Poisťovateľ je povinný po uzavretí poisťnej zmluvy vydať poisťníkovi bez zbytočného odkladu na účel zabezpečenia náhrady vzniknutej škody tlačivo na vypísanie údajov o dopravnej nehode alebo škodovej udalosti, ich účastníkoch, zúčastnených vozidlách a ich poškodení, poistení zodpovednosti a zavinení; poisťovateľ je povinný vydať poisťníkovi tlačivo aj na požiadanie. (3) Poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu písomne oznamovať kancelárii údaje o vzniku, zmene a zániku poistenia zodpovednosti a o poisťných zmluvách, ktoré uzavrel vrátane údajov podľa § 25 ods. 2 písm. a) a b). Poisťník je povinný poskytovať poisťovateľovi údaje podľa § 25 ods. 2 písm. a) a b) a ich zmeny. Poisťovateľ je povinný overiť si údaje o motorovom vozidle evidované kanceláriou. (4) Poisťovateľ je povinný do 15 dní po zániku poistenia zodpovednosti vydať poisťníkovi doklad o škodovom priebehu poistenia zodpovednosti. Ak poisťník nesplnil povinnosť podľa § 9 ods. 5, nie je poisťovateľ povinný do splnenia tejto povinnosti vrátiť poisťné podľa odseku 11. (5) Poisťovateľ bez zbytočného odkladu ustanoví poistenému na základe jeho písomnej žiadosti právneho zástupcu 15) v konaní o náhradu škody pred súdom, na ktorú sa vzťahuje poistenie zodpovednosti. (6) Poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poisťné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poisťné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poisťného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poisťné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný, b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poisťné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poisťné plnenie a výška poisťného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené. (7) Poisťovateľ je povinný poskytnúť poisťné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poisťné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poisťného plnenia. (8) Ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu. 15a) (9) Odseky 6 až 8 sa použijú rovnako aj vtedy, ak nárok na náhradu škody uplatnil poškodený proti likvidačnému zástupcovi (§ 15a). (10) Ak nie je ohrozené trestné konanie podľa osobitného predpisu 15b) alebo prejednávanie priestupku, oznamuje orgán činný v trestnom konaní alebo orgán prejednávajúci priestupok poisťovateľovi alebo kancelárii na požiadanie údaje o dopravnej nehode v rozsahu podľa osobitného predpisu, 15c) alebo mu umožní nahliadať do spisu a vyhotovovať z neho výpisy vo veci týkajúcej sa škodovej udalosti. (11) Ak zanikne poistenie zodpovednosti pred koncom poisťného obdobia, za ktoré bolo alebo malo byť zaplatené poisťné, má poisťovateľ nárok na pomernú časť poisťného ku dňu, keď poistenie zodpovednosti zaniklo. Zostávajúcu časť poisťného je poisťovateľ povinný poisťníkovi vrátiť, ak suma presiahne 50 Sk. (12) Ak zanikne poistenie zodpovednosti pred koncom poisťného obdobia, za ktoré bolo alebo malo byť zaplatené poisťné, a v tomto poisťnom období dôjde ku škodovej udalosti, z ktorej vznikla povinnosť poisťovateľa nahradíť škodu, má poisťovateľ právo na poisťné až do konca tohto poisťného obdobia. (13) Poisťovateľ je povinný poisťníkovi písomne oznámiť najneskôr desať týždňov pred uplynutím poisťného obdobia a) výšku poisťného podľa § 8 na nasledujúce poisťné obdobie, b) dátum skončenia poisťného obdobia, c) termín, do ktorého je možné podať výpoveď príslušnej poisťnej zmluvy podľa osobitného predpisu. 15ca)

38.Podľa ust. § 15 zák. č. 381/2001 Z.z.: (1) Náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi 20) a je povinný tento nárok preukázať. 21) (2) Na premlčanie nároku na náhradu škody proti poisťovateľovi platí rovnaká úprava ako na premlčanie nároku proti osobe, ktorá škodu spôsobila. 22)

39.Z obsahu predmetnej zmluvy o postúpení časti pohľadávky súd zistil, že má všetky náležitosti stanovené právnymi predpismi. Je určitá a zrozumiteľná a platná. Postúpená pohľadávka je jednoznačne identifikovateľná uvedením čísla poisťnej udalosti a čísla faktúry. Výška postúpenej pohľadávky je v zmluve uvedená a dlžník je tiež riadne označený.

40. Zákon č. 381/2001 Z.z. je vo vzťahu k Občianskemu zákonníku osobitným právnym predpisom, tzv. lex specialis, preto vo vzťahu k námietke žalovaného o nemožnosti uplatnenia práva na plnenie zo strany poškodeného proti poisťovateľovi v zmysle § 823 Občianskeho zákonníka je potrebné uviesť, že osobitný predpis, t.j. zák. č. 381/2001 Z.z. ustanovuje inak.

41. V zmysle ust. § 15 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z.z. teda poškodený (Daniel Hozza) je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi (žalovanému). Daniel Hozza Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 26.08.2019 riadne postúpil predmetnú pohľadávku na žalobcu.

42. Vzhľadom na skutočnosti uvedené v bodoch 38. až 41. odôvodnenia tohto rozsudku mal súd za to, že žalobca je v konaní aktívne legitimovaný.

43. Rozsudky, na ktoré poukázal žalovaný vo svojom odpore proti platobnému rozkazu nie sú použiteľný pre daný prípad, nakoľko vychádzajú z iného skutkového stavu veci.

44. Žalovaný pri poistnej udalosti evidovanej pod č. 1980115045 neuhradil skutočnú škodu v súlade s ustanoveniami zák. č. 381/2001 Z.z., pričom nepriznal poistné plnenie v časti 617,16 EUR s odôvodnením, že došlo k navýšeniu prác a lakovania, ako to vyplýva z oznámenia o poukázaní náhrady škody.

45. Pri posudzovaní nároku žalobcu súd vychádzal z ustanovení zákona č. 381/2001 Z.z.. Krátenie poistného nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Z faktúry č. 2019115 zo dňa 28.06.2019 a z kalkulácie žalobcu č. ZP000587 zo dňa 28.06.2019 vyplýva vyúčtovanie nákladov za opravu poškodeného motorového vozidla vo výške 6 816,07 EUR. Žalobca, resp. poškodený predložil relevantné dôkazy súvisiace s opravou daného motorového vozidla.

46. Žalovaný náhradu škody vyčíslil použitím počítačového systému, pričom nepreukázal súdu z akých vstupných údajov presne vychádzal. Z oznámenia o poukázaní náhrady škody nie je jednoznačne zrejme z akého dôvodu došlo ku kráteniu poistného plnenia. Žalovaný uviedol „- Navýšenie práce a lakovania -617,06 EUR“. Vo vzťahu k cene servisných prác za jednu normohodinu je rozdiel evidentný, nakoľko žalobca ich určil sumou 34,40 EUR bez DPH a žalovaný sumou 24,16 EUR bez DPH. Čo sa týka „lakovania“ však nie je zrejme v čom spočíval rozdiel medzi uplatneným nárokom žalobcu a plnením žalovaného. Žalovaný nešpecifikoval aká časť zo sumy 617,16 EUR tvorí nepriznanú časť ceny za práce a aká časť tvorí nepriznanú časť ceny za lakovanie. Nie je zrejme či rozdiel v cene lakovania vyplýva len z použitia inej výšky lakovacej konštanty.

47. Je zrejme, že žalovaný svojvoľne určuje cenu práce (bez ohľadu na ceny prác v regióne) s tým, že určenú cenu nijak neodôvodnil. Ním predložené cenníky sú cenníkmi servisov, s ktorými je v zmluvnom vzťahu a nebolo súdu preukázané, že uvedené ceny platia aj pre nezmluvných klientov týchto servisov.

48. Cena za práce účtovaná žalobcom vo výške 34,40 EUR bez DPH za normohodinu nie je neobvyklá v danom regióne o čom svedčia aj predložené cenníky servisov (bod 22. odôvodnenia tohto rozsudku). Pri výpočte nákladov na prácu žalovaný nezohľadnil hodinovú sadzbu v danom regióne pre príslušný typ a značku. V značkových opravovniach v regióne je cena za jednu normohodinu týchto prác vyššia od cien žalobcu. Žalobca, resp. jeho právny predchodca, splnil všetky povinnosti poisteného, preto žalovaný nebol oprávnený na krátenie poistného plnenia. Žalovaný nemôže svojvoľne určovať cenu za normohodinu práce pri oprave vozidla. Súd nemal dôvod neveriť tvrdeniam žalobcu o tom, že v predmetnou faktúrou boli vyúčtované účelné, primerané a skutočné náklady na opravu vozidla. Pokiaľ mal žalovaný pochybnosti o účelnosti a primeranosti vyúčtovaných nákladov, mal predložiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Je potrebné uviesť, že podľa ustálenej judikatúry skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predošlého stavu. Poistenému vzniká právo na plnenie ak nastane skutočnosť, s ktorou je spojený vznik povinnosti poisťovateľa plniť, teda už samotným vznikom škody.

49. Z oznámenia o poukázaní náhrady škody s poukazom na bod 46. odôvodnenia tohto rozsudku vyplýva, že žalovaný nevykonan riadne šetrenie predmetnej poistnej udalosti, resp. neoznámil

poškodenému, resp. jeho zástupcovi (na základe splnomocnenia zo dňa 29.05.2019) riadne, určite a zrozumiteľne dôvody krátenia poistného plnenia (náhrady škody).

50.S poukazom na vyššie uvedené súd mal za to, že krátenie plnenia zo strany žalovaného je nedôvodné a žaloba je v časti o zaplatenie 617,16 EUR dôvodná

51.Nakoľko žalovaný neuhradil poistné plnenie v lehote do 15 dní od ukončenia šetrenia poistnej udalosti, dostal sa do omeškania a je povinný zaplatiť úroky z omeškania v súlade s ust. § 517 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z..

52.Pri posudzovaní nároku žalobcu na úroky z omeškania súd vychádzal z ust. § 11 ods. 6, 7 a 8 zák. č. 381/2001 Z.z. v platnom znení. Tunajší súd sa stotožnil s názorom Krajského súdu v Košiciach vyjadreným v rozsudku sp. zn. 4Cob/60/2017 zo dňa 25.10.2017, podľa ktorého z ustanovenia § 11 ods. 7 zák. č. 381/2001 Z.z. (v platnom znení) vyplýva nepochybne povinnosť poisťovateľa plniť v stanovenej lehote, teda do 15 dní po skončení šetrenia škodovej udalosti. Uplynutím tejto lehoty sa poisťovateľ dostal do omeškania splniť povinnosť riadne a včas a keďže ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má poškodený právo požadovať od poisťovateľa popri plnení úroky z omeškania (§ 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Ustanovenie § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z. má povahu sankcie za nespĺnenie povinnosti uvedenej v § 11 ods. 6 citovaného zákona poisťovateľom a má pôsobiť aj preventívne na to, aby poisťovateľ prešetril škodovú udalosť a oznámil poškodenému výsledok šetrenia a rozsah poistného plnenia v určenej lehote. Pokiaľ však poisťovateľ oznámil v zákonnej lehote, že nebude plniť, prípadne že bude plniť len čiastočne nezbujuje ho to povinnosti - v prípade úspechu poškodeného v súdnom konaní, zaplatiť poškodenému aj úroky z omeškania, lebo svoju povinnosť riadne prešetriť škodovú udalosť a plniť v zákonnej lehote, t.j. v lehote 15 dní po skončení prešetrovania škodovej udalosti, nespĺnil. Nemožno súhlasiť ani s tvrdením žalovaného, že povinnosť platiť úroky z omeškania, by mu vznikla až doručením právoplatného rozsudku vo veci, keďže v tomto prípade bol žalovaný stranou sporu, teda sa mu nedoručuje právoplatný rozsudok, ale rozsudok proti ktorému sa má ako strana sporu právo odvolať, čo žalovaný aj využil. Doručenie právoplatného rozsudku žalovanému by prichádzalo do úvahy napríklad v prípade, ak by nebol stranou sporu ani intervenientom a poistený - škodca by žalovanému ako poisťovateľovi predložil právoplatné rozhodnutie súdu o povinnosti plniť poškodenému.

53.Žalovaný ukončil šetrenie poistnej udalosti č. 1980115045 najneskôr dňa 19.08.2019, keďže listom zo dňa 19.08.2019 oznámil žalobcovi poskytnutie poistného plnenia v sume 6 198,91 EUR. Vzhľadom na uvedené sa žalovaný dostal do omeškania so zaplatením sumy 617,16 EUR dňa 04.09.2019. Výška úroku z omeškania 5% ročne je v súlade s ust. § 517 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z..

54.Vzhľadom na uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia súd dospel k záveru, že žaloba je skutkovo a právne dôvodná v časti o zaplatenie 617,16 EUR, úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 617,16 EUR od 04.09.2019 do zaplatenia, preto jej v celom rozsahu vyhovel.

55.Podľa ust. § 255 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

56.Podľa ust. § 262 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Ak súd rozhoduje čiastočným rozsudkom alebo medzitýmny rozsudkom, môže rozhodnúť, že o trovách konania bude rozhodnuté v rozsudku, ktorým rozhodne o všetkých uplatnených procesných nárokoch alebo o celom uplatnenom procesnom nároku.

57.Nakoľko žalobca mal v konaní plný úspech, súd mu priznal voči žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100%.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať do 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Košice I.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§365 ods. 3 CSP).